

Satul românesc, în curând, european

editorial

Banii de integrare

Citesc sârguincioasă rapoarte, articole și toată lista de publicații tot mai fierbinți, cu cât adoptarea tratatului de aderare bate atât de puternic la ușa parlamentarilor, dar mai mult, bate la ușa fiecărui român în parte.

Și citesc cât de mulți bani trebuie să cheltuim pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu, pentru agricultură sau pentru construirea unei rețele de autostrăzi. Miliarde de euro zboară în mod haotic deasupra capului meu, dintr-o parte în alta. Mă mai trezesc mirându-mă: oare de unde vor proveni atâția bani? Apoi îmi pun mâinile pe șolduri și mă întreb: de ce îmi spune mie unul sau altul că 23 de miliarde de euro sunt necesari pentru protecția mediului în următorii 6 ani din moment ce, oricum, știm că acești bani sunt meniți să fie cheltuiți în mod destul de puțin controlat și că, e destul de probabil, ca o cotă parte să ajungă în buzunare anume, bine alese pe sprânceană? De ce se vorbește despre miliarde de euro, când de cheltuit bani cu toții știm și sunt absolut sigură că acești bani vor fi cheltuiți. Dar nu sunt atât de sigură că acești bani vor produce efectul preconizat.

Nu vreau să par călărețul anticorupției, dar gândiți-vă: dacă cineva vă spune că mai e nevoie de încă 2000 lei noi să vă luați bacul sau să vă pensionați, ce pricepeți din asta?

Bori Kovács

În acest număr mai puteți citi :

- *Interviu euro_tren* – pag. 2
- *Ce gândesc românii despre agricultură* – pag. 2
- *PAC, PAC, PAC!* – pag. 3
- *Slovenia: una din zece* – pag. 3

din numerele viitoare

➔ EuroEconomia

➔ Constituția europeană

➔ Muncă și studii în Uniunea Europeană

vox populi

Ce gândește Ro despre EuRo?

În momentul de față, agricultura României este cu mult în spatele celei din țările Uniunii Europene. Specialiștii spun că, dacă vrem să le ajungem, avem nevoie de reformă. I-am întrebat pe câțiva băimăreni cum cred că va fi viața țăranilor români după ce țara noastră se va integra în Uniunea Europeană?

Ioana, 64 ani, pensionară (agricultor)
Până acum ne-a fost foarte greu. Dacă am intra în U.E. ne-ar fi mai bine pentru că ne vor ajuta.

Lucian, 22 ani, student
Din cauză că avem o economie de subzistență, nu va fi bine deloc.

Cornel, 40 ani, funcționar
Țăranii nu cunosc problema aceasta. S-ar integra foarte greu pentru că nu știu să scoată producție. Ei lucrează numai pentru uzul personal.

Neluțu, 44 ani, funcționar
Cea mai mare temere a mea e pierderea tradiției. Țăranul se teme că U.E. va impune niște norme care nu-i vor permite să producă ce vrea el.

Maria, 45 ani, brutar
Cred că nu o să le fie bine. Le va fi greu pentru că nu sunt utilaje moderne ca în alte țări

Paul, 20 ani, muncitor
Viața le va fi afectată deoarece U.E. le va impune o limită pentru produsele recoltate.

Gabriela Buruian

eurotren

despre noi

În cazul în care nu știțiți vă spunem noi că...suntem tineri, drăguți și vrem să vă arătăm cum e viața în Uniunea Europeană, ce părere au românii despre ea, cum ar fi cel mai bine să călătoriți spre alte mări și țări europene și ce ar fi de văzut pe acolo. Dacă ne căutați...ne găsiți în fața calculatorului, dacă ne vreți...ne luați din gară, dacă vă plăcem...ne prindem noi....

Corina Bucea

interviu eurotren

Pentru a veni în întâmpinarea normelor europene în privința agriculturii, un maramureșean își cultivă terenurile în mod nepoluant, prin așa-numita "agricultură bio". Reporterii euro_tren au stat de vorbă cu Mircea Vasile Burde pentru a afla cât de rentabilă este acum comercializarea legumelor ecologice, pe care le produce în serele proprii în localitatea Lăpușel din județul Maramureș, pe o suprafață de 5300m. Mircea Vasile Burde este al doilea agricultor din România care a primit certificatul de producător de legume ecologice.

Reporter: Credeți că, după integrarea în U.E., va constitui un avantaj pentru dumneavoastră faptul că practicați agricultura în mod ecologic?

Mircea Vasile Burde: În mod sigur o să am un avantaj față de producția convențională, deoarece, în viitor, cumpărătorul o să știe să aleagă ceea ce va consuma, deci va alege produsele ecologice. O importanță deosebită o are și situația financiară a cumpărătorului. Să sperăm că se va îmbunătăți și aceasta. În prezent, am chiar și clienți pensionari și cu pensii relativ mici care preferă să cumpere legume certificate de organisme de inspecție decât să cumpere produse tratate cu substanțe chimice

Reporter: Cu ce bani ați realizat ferma agricolă ecologică?

Mircea Vasile Burde: Nu am solicitat nici un fond. Până în anul 2000 am lucrat în agricultura convențională. Din anul 2000 am pus bazele agriculturii cu produse ecologice. Dezvoltarea în fermă, toată investiția, am făcut-o din sursele proprii. Nu am apelat la nici un fond, ajutor sau împrumut din bancă. Consider că așa se poate face ceva durabil, întotdeauna când e vorba de banii tăi ai grijă și îi investești cu chibzuință. Munca în fermă o faci în așa fel încât să-ți recuperezi banii și să ai și beneficii. Acum voi pleca în Olanda pentru un schimb de experiență pe tema agriculturii ecologice unde se va discuta despre managementul și marketingul agriculturii ecologice. Șederea mea în Olanda, inclusiv transportul este suportat de Banca Mondială.

Reporter: Este profitabil? Ați recomanda și altor agricultori să practice agricultura ecologică?

Mircea Vasile Burde: Nu pot să spun că e la fel de profitabilă ca și agricultura convențională Pot să spun că de când produc ecologic nu câștig mai mult. În agricultura ecologică există riscul de a pierde culturi, riscul de a desființa culturi, ori în agricultura convențională pierderile sunt minime pentru că totul se face cu ajutorul chimicalelor și se poate ține mai ușor sub control. Cred că, după aderarea la U.E., producătorii convenționali vor dispărea. Agricultura românească va fi practică de 8 - 10 % din efectivul țării deoarece condițiile impuse de U.E vor fi drastice.

Gabriela Buruian

PAC, PAC, PAC!

Acestea nu sunt interjecțiile ce caracterizează de obicei weekend-urile politicianilor români, ci Politica Agricolă Comună a Uniunii Europene. Aceasta presupune un plan comun de măsuri și de standarde calitative și cantitative privind, spre exemplu, normele legate de construcția de adăposturi pentru bovine, ovine și caprine, norme privind sistemele de muls, procesarea laptelui și pensiunile agroturistice, norme pe care România va trebui să le aplice începând din ianuarie 2007.

Deși caracterizată de multe ori drept rudimentară, agricultura românească are marele avantaj de a fi încă "aproape" ecologică; neîncercată de "bolile" europene (ex.: boala vacii nebune, organismele modificate genetic etc). Cu toate acestea, agricultura românească este un fel de Cenușăreasă: naivă, dar limitată, săracă, dar cam leneșă, gata să treacă de la rochia ruptă și cârpită, convinsă fiind că merită mai mult, la râvnita rochie de bal.

Astfel, agricultura românească este beneficiară a fondurilor SAPARD pentru dezvoltare rurală, clasându-se pe locul al 2-lea, după Polonia, ca mărime a fondurilor atrase, adică aproape 29% din totalul alocat tuturor țărilor candidate plus cele 10 nou membre. Însă, pe lângă rochiile de bal strălucitoare, eroina noastră va fi încercată și de neajunsurile marii Curți, adică a Politicii

Agricole Comune.

Printre altele, problema nr.1: boala vacii nebune. A apărut pentru prima dată în Marea Britanie, în 1985, în momentul în care s-a hotărât introducerea în nutrețuri a proteinelor de origine animală. În anul 2000, a izbucnit o epidemie de proporții în Marea Britanie, care a luat amploare europeană și s-a transformat rapid într-o fobie universală.

Problema nr.2: organismele modificate genetic (OMG). Astfel, în UE găsim porumb dulce, mere ionatan cu coaja verde și poate, în curând, căpșune cu gust de banane. Efectul acestor transformări aduse structurii genetice a soiurilor este deosebit de nociv, crescând semnificativ riscul cancerului sau al obezității. Totuși, această tehnică este profitabilă pentru producătorii care practică o agricultură de tip intensiv: producție mare pe un teren limitat într-un timp scurt. Mai mult, UE a permis chiar importul de astfel de produse din afara sa, printr-o decizie a Comisiei Europene din 19 mai 2004.

Sfârșitul poveștii Cenușăresei - în versiune românească? Îl vom afla cu toții la nunta din 2007!

Elena Jipa

Știați că... în România,

- din suprafața agricolă de 14,8 milioane hectare, suprafața arabilă este de 9,4 milioane ha (63,2%)
- pădurile ocupă 27,7% din suprafața țării
- agricultura, industria alimentară, a băuturilor și a tutunului, contribuie anual cu circa 30% la formarea PIB
- după aderare, producătorii agricoli cu vârsta de până la 40 de ani vor fi sprijiniți de stat cu fonduri de până la 40.000 euro, din partea UE pentru a-și deschide ferme.

Mădălina Coțiu

viața în Uniunea Europeană

Slovenia: una din zece

Nu, nu vă aflați în fața unui spot publicitar pentru loteria "6 din 49". Calificată cel mai adesea drept una dintre cele mai "norocoase" dintre cele zece țări integrate de un an în Uniunea Europeană, Slovenia este privită de multe ori ca experimentul reușit al tranziției postcomuniste.

Cu o populație de numai 2 milioane de locuitori și o suprafață de 20.000 km², Slovenia a fost prima republică desprinsă

din fosta Iugoslavie, dar și singura care a reușit să răspundă în timp util la apelul Uniunii Europene pentru a deveni membră cu drepturi depline la 1 mai 2004.

Slovenia și-a depus, oficial, cererea de aderare în iunie 1996 pentru ca, în martie 2002, să devină lider între cele 12 state candidate în materia stadiului negocierii de negociere închise: 26 din 31, comparativ cu România aceleiași perioade: 9 din 31.

Slovenia a beneficiat și ea de fonduri structurale SAPARD pentru susținerea agriculturii și apropierea ei de cerințele Pieței Interne Europene. Astfel, din cele 540 milioane alocate tuturor celor 12 state candidate în 2001, Sloveniei i-au revenit 6,580 milioane, comparativ cu România: 156,429 milioane.

În anul 2002, Slovenia era țara cea mai bine cotate dintre candidatele de la acea vreme, având un produs intern brut care reprezenta 74% din PIB-ul mediu în UE. În urma sa se aflau țări deja membre precum Grecia sau Portugalia, cu 66%, respectiv 69%.

Croația este cel de-al doilea stat desprins din fosta Iugoslavie care tinde spre râvnitul statut de "membru UE", depunându-și candidatură în anul 2003. Astfel, putem spera ca, în viitor, și celelalte state din fosta Iugoslavie (Bosnia-Herțegovina, Serbia și Muntenegru, Macedonia și Albania) să urmeze sloganul "numai 6-s norocoase" iar titlul articolului să devină "6 din 49".

Elena Jipa

Cu dreptul în Laponia

călător în europa

Locația: Rovaniemi, Laponia. Data: ianuarie 2005. Temperatură: -25°C. Inventar: 5 pulovere, 15 perechi de șosete, 5 căciuli, 4 perechi de manuși, 6 fulare, 1 termos și multe, multe altele. Scopul: bursă de studii. Eu: studentă la drept, anul 4.

Astfel am ajuns într-un orașel liniștit, asta doar în aparență, căci orașul lui Moș Crăciun, despre ace-

ta e vorba, vîiește de spiriduși. Am ajuns în luna ianuarie, atunci când nopțile polare îți acordă, zilnic, maxim 3 ore pentru a te bucura de soare și a-i spune cât de dor îți e de el.

Locația: Cluj-Napoca, România. Data: aprilie 2005. Temperatură: +25°C. Inventar minim de amintiri: poza oficială cu Moș Crăciun, prima călătorie cu avionul, plăcintele cu mere și scortisoară, oamenii foarte timizi și tăcuți dar uimitor de calzi și ospitalieri, nopțile polare de la 3 dimineața, drumurile cu bicicleta pe zăpadă, discuția cu Moș Crăciun despre aderarea României la UE, plimbările cu sania trasă de reni, sculpturile în gheață și zăpadă, hotelul de gheață, magazinele care se închid la ora 17 fix, profesorii întotdeauna amabili și grijulii, secretarele care nu țipă, gata să te ajute chiar și în timpul pauzei de prânz, biblioteci cuprinzătoare, calculatoare, internet, telefoane mobile și peste toate, prieteni, mulți prieteni din toate colțurile lumii, și ...zăpadă.

Elena Jipa

→ echipa de redacție

Echipa eurotren:

Diana Bere, Corina Bucea, Gabriela Buruian, Mădălina Coțiu, Elena Jipa, Cristina Jude, Sînziana Jurău, Borî Kovács, Zsolt Kovács, Anca Năstasă, Adina Ponta, Ana-Maria Stoian, Ana-Maria Truță, Adrian Vlas.

Redactor șef: Alina Suătean

Coordonatori: Cristina Grigorean, Rarița Szakáts

Fotografie: Áron Balázs

Layout și tehnoeditare: AMM Design

→ ne puteți contacta la:

Centrul de Informare Europa Cluj

Centrul de Resurse

pentru Diversitate Etnoculturală

Str. Tebei 21, 400305, Cluj-Napoca,

tel : 0264.420.477, fax : 0264.420.491

email: europa@edrc.osf.ro

www.edrc.ro

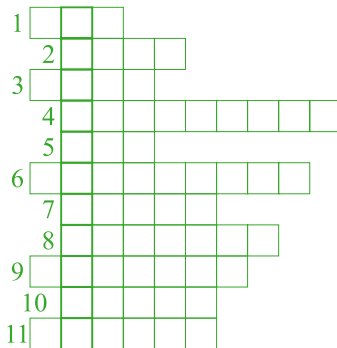
CENTRUL DE
RESURSE PENTRU
DIVERSITATE
ETNOCULTURALĂ

Conținutul acestui
material nu reprezintă
în mod necesar poziția
oficială a Uniunii Europene

Proiect finanțat de
UNIUNEA EUROPEANĂ

integramă

Pe orizontală:

1. Politica agricolă comună pe scurt!
2. Pâinea cea de toate zilele.
3. Muncă agricolă realizată primăvara și toamna.
4. Apă cerească din abundență.
5. Fosta Cooperativă Agricolă de Producție, pe scurt!
6. European la feminin.
7. Produs la care România va deveni principal furnizor în UE, se pune în cafea sau se mănâncă cu mămăligă.
8. Mașină agricolă de tractat.
9. Se cultivă.
10. Caracteristic satului.
11. Fond european pentru dezvoltare rurală.

Adina Ponta

sfaturi de călătorie

În vacanță....cu rucsacul

Vara, se știe, e vremea să lăsăm în urmă aglomerația orașelor și, cu bună dispoziția la purtător și cu rucsacul în spate, să ne bucurăm de natură. Dacă planurile de vacanță includ și o ieșire pe trasee de munte, iată câteva sfaturi care te pot ajuta să-ți pregătești bagajul:

- nu uita regula de aur când împachetezi rucsacul: obiectele ușoare merg la fundul bagajului, cele mai grele deasupra și aproape de corp;
- oriunde ai merge, din bagaj nu trebuie să lipsească: haine de schimb, apă, hartă, o mică trusă de prim ajutor, pelerină de ploaie, mâncare;
- împachetează obiectele de care ai putea avea nevoie urgent cât mai la îndemână: haina de ploaie, bandaje, apa, aparatul de fotografiat; în orice moment poți avea nevoie de ele!
- nu uita să iei o pălărie de soare și cremă cu protecție UV-soarele îți poate juca feste!
- planifică fiecare masă, nu lua mai multă mâncare decât ai putea să mănânci și, mai ales, evită ambalajele grele (borcane, conserve) și alimentele care se pot strica ușor;
- dacă ai nevoie să faci foc, asigură-te că chibritele sunt protejate de umiditate (poți folosi cutia de la filmul pentru aparatul de fotografiat); la fel sarea (cutia de medicamente poate fi soluția).

Corina Bucea